

НИЙЛ ГЕЙМЪН
ИЗОБРЕТЯВАНЕТО НА
АЛАДИН

Превод от английски: Росица Панайотова, 2007

chitanka.info

Тази нощ в леглото с него, както всяка друга нощ,
с нейната сестра в краката ѝ,

тя довършва приказката
и чака. Сестра ѝ бързо схваща намека
и казва: „Нещо не ми се спи.

Моля те, разкажи още една“,
а Шехерезада нервно си поема

дъх

и започва: „Живели едно време в далечен Пекин
едно мързеливо момче и неговата майка.

Как се казвало ли? Аладин. Баща му бил умрял
отдавна...“.

И им разказва как дошъл черният магьосник,
който се представил за чичо му, и който имал план:

да отведе момчето на потайно място,
да му даде пръстен, който трябвало да го пази,
и да го пусне в пещера, пълна

със скъпоценни камъни.

„Дай ми лампата!“, а когато Аладин отказал,
бил изоставен в мрака на пещерата под земята...

Ами сега.

Аладин вече е заключен под земята,
а тя спира, зарибила съпруга си за още
една нощ.

На другия ден
тя сготвя,
нахранва децата,
мечтае...

Знае, че Аладин е в капан
и че с приказката
е откупила още един ден живот.

А сега какво?

Ще ѝ се да знае.

Чак когато пада нощта
и съпругът ѝ казва, както всяка друга нощ:
„Утре ще ти взема главата“,
а сестра ѝ Диниазада пита: „Ама моля те,
какво става с Аладин?“, чак тогава тя знае...

И в осеяната със скъпоценни камъни пещера
Аладин потрива лампата. Идва джинът.
Историята набира скорост. Аладин получава
принцесата и двореца от перли.
А ето го и черния магьосник:
„Сменям нови лампи за стари“ — вика той по
улиците.

И точно когато Аладин е изгубил всичко,
тя спира.

Той ще я остави да живее още една нощ.

Сестра ѝ и съпругът ѝ заспиват.
Тя лежи и се взира в тъмното.
Обмисля вариантите в съзнанието си:
как да върне на Аладин неговия свят,
двореца, принцесата, всичко, което е негово.
И също заспива. Трябва да измисли край
на приказката,
но той се разтапя в съня.

Събужда се,
нахранва децата,
сресва си косата,
отива на пазар,
купува малко зехтин.
Продавачът на зехтин ѝ го наточва
от голяма делва.
Тя си мисли,
А какво ще стане,

ако в тази делва се скрие човек?

Същия ден купува и малко сусам.

Сестра ѝ казва: „Още не те е убил“.

„Още не е.“ Остава недоизказана фразата:

„Но ще го направи“.

В леглото им разказва как Аладин потрива

вълшебния пръстен. Появява се джсинът

на пръстена...

Магьосникът е мъртъв, Аладин е спасен, тя млъкна.

Но след като приказката свърши,

разказвачката ще умре.

Единствената ѝ надежда е да започне нова
приказка.

Шехерезада преравя запаса си от думи,

полуготови идеи и сънища

и се сеца за делвата, която може да побере човек.

Казва си: „Сезам, отвори се“ и се усмихва.

„Имало едно време един праведен, но беден човек

на име Али Баба...“ — започва тя и продължава,

и животът ѝ е в безопасност за още една нощ,

докато той се отегчи или изобретателността ѝ

се изчерпи.

Тя не знае къде живеят приказките, преди да бъдат
разказани. (И аз не знам.)

Но четирийсет разбойници звучат добре, значи ще
са

четирийсет разбойници. Моли се с тази приказка

да откупи

още няколко дни.

По какви ли не неведоми начини

си спасяваме живота.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.